

Nr 308.

Av herr **Holmgren**, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition, nr 50, angående försvarsväsendets ordnande.

I Kungl. Maj:ts proposition nr 50 till innevarande riksdag kan man i allmänhet konstatera en benägenhet att med humanitet behandla tvångsvis avgående personal. På vissa punkter har emellertid denna allmänna tendens icke gjort sig tillräckligt gällande.

Sergeanter över stat, även sådana, som räkna större antal tjänsteår än kategorien »yngste konstituerade sergeanten på stat», skola nämligen tvångsvis överföras såsom underbefäl och komma på den grund att erhålla en ersättning i ett för allt av högst 4,000 kronor, medan de yngsta sergeanterna på stat, vilka i många fall hava kortare tjänstetid, komma att åtnjuta innehavd lön efter A-ort eller vid frivillig avgång förtidspension.

Antalet tjänsteår, som kungl. propositionen upptager i den tabell (sid. 184), vilken angiver avskedsersättning till furirer, utgör högst 11 år, varav synes framgå, att Kungl. Maj:t i allmänhet icke räknat med befintligheten av till tjänsteåren äldre furirer. Att dessa emellertid äro till finnandes till ett antal av omkring 50, är i detta sammanhang ett för dem själva bekymmersamt faktum.

Dessa sergeanter över stat äro avsedda att i mån av vakanser befordras på stat, en befordran, som för mången inom den allra närmaste tiden skulle hava tryggt hans framtida utkomst. Det övervägande antalet sergeanter över stat torde vara familjeförsörjare, för vilka militäryrket icke är något övergående och tillfälligt utan ett levnadsyrke.

På grund av det ovan anförda får jag hemställa, att riksdagen ville besluta,

att sergeanter över stat vid eventuell överflyttning till övergångsstat måtte anses jämställda med sergeanter på stat.

Stockholm den 20 mars 1925.

Bj. Holmgren.